

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ Active Learning Instructional Model of Teachers in Southern College Technology

สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี*

ประทีป จินเง่

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุลีกร ยิ้มสุด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 2

*e-mail: psupatta@hotmail.com

Supattara Pusitrattanavalee

Prateep Jinngae

Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

Chuleekorn Yimsud

Office of Trang Primary Education Service Area 2

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ พื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย 4 ขั้นตอน คือ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ (2) พัฒนาคณาจารย์ที่สมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (3) สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ และ (4) ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารคณาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร ข้อคำถามการสัมภาษณ์ แบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของอาจารย์ ข้อคำถามในการประชุมกลุ่ม และ แบบบันทึกการประชุมกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้มีพฤติกรรมการเรียนแบบฟังบรรยายมากกว่าการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้การสอนแบบบรรยาย และสอนแบบบรรยายร่วมกับให้ทำงานกลุ่ม อภิปรายกลุ่มย่อย อาจารย์ผู้สอนมีความต้องการที่จะหาวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว และผู้บริหารมีความต้องการที่จะสนับสนุนให้จัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น (2) ผลการพัฒนาคณาจารย์ที่สมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาอาจารย์มีความรู้และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม และมีทักษะการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกจากการฝึกปฏิบัติ (3) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มี 4 องค์ประกอบ คือ หลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้จากการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ และ (4) ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า หลังปรับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้จากเดิม 6 ขั้นตอน ให้มี 7 ขั้นตอน คือ 1) วิเคราะห์เนื้อหารายวิชา กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้รายคาบ 2) แจกวัสดุประสงค์และข้อตกลงให้นักศึกษาทราบก่อนเรียนเพื่อให้นักศึกษาให้ความร่วมมือในกิจกรรม 3) กระตุ้นให้นักถึงความรู้เดิม 4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรก จัดกิจกรรมในลักษณะการฟัง อ่าน ดู และ ช่วงที่สอง จัดกิจกรรมให้ทำงานกลุ่ม อภิปราย ลงมือปฏิบัติจริง นำเสนอหน้าชั้น และ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 5) ให้ข้อมูลย้อนกลับ 6) สรุปเนื้อหาท้ายคาบ และ 7) ประเมินผลการเรียนรู้

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้เชิงรุก

Abstract

The purpose of this research was to develop an active learning instructional model for teachers in Southern College Technology. The study area was Southern College Technology (SCT), Thung Song district, Nakhon Si Thammarat province. This research was divided into 4 stages: 1) Studying current conditions and need assessment of administrator and teachers in SCT. 2) Developing teachers who willing to participate to create an active learning instructional model. 3) Developing an active learning instructional model of teachers in SCT and. 4) Checking eligibility of instructional model. The samples for study were administrators, teachers and students of SCT. The research tools were document analysis form, interview questions, current conditions instructional questionnaire, active learning instructional test, active learning instructional attitude test, active learning instructional behavior evaluation form, focus group question and a meeting note.

The finding indicated that (1) The current conditions, students' learning style were passive learning more than active learning, almost teachers teach with the lecture-based teaching, teachers preferred to find teaching method to solve this problem, and administrators supported an active learning instructional model. (2) The development of teachers who would like to participate voluntarily in the stage of developing an active learning instructional model shown that after the program teachers' knowledge and teachers' attitude of active learning were higher than before joining the program, including higher in writing learning plan skill from practices. (3) An active learning instructional model has 4 factors was principles of an active learning, object of an active learning, procedure of an active learning and result of an active learning instructional model and (4) The results of the appropriateness model indicate that after adjusting procedure of an active learning get to 7 stages: 1) Analysis course, learning objective, designing learning activities. 2) Inform students about learning objectives and agreement before class to cooperate in activities. 3) Urged to consider existing knowledge. 4) The learning activities into 2 phases. The first 10 minutes learning through passive learning, after that learning through active learning. (5) Students feedback. (6) Summarizes the lessons and (7) Assessment for learning.

Key words: Active Learning Instructional Model; Active Learning.

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 สถานการณ์โลกมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 ทำให้วิถีการดำเนินชีวิต การทำงานเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมาก มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน ทั้งข้อมูลข่าวสาร การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา สภาพแวดล้อม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเหล่านี้ทำให้คนต้องปรับตัวตามให้ทันอยู่เสมอเพื่อจะสามารถดำเนินชีวิตได้ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นการเตรียมตัวให้คนมีทักษะที่จำเป็นภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สำหรับประเทศไทย ตั้งแต่ปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มีหลักในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ จัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ในศตวรรษ

ที่ 21 (Ministry of Education, 2003) และการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษารอบแรกส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เกิดการปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีการสอน มีการกำหนดกรอบแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 พ.ศ.2551-2565 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่มุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษามุ่งผลิตบัณฑิตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบต่าง ๆ สามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิตเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายการศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเป็นรูปธรรม (Ministry of Education, 2007) ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกรอบ

มาตรฐานดังกล่าว อีกทั้งต้องจัดการเรียนรู้ให้นักศึกษาเกิดทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้ นักศึกษามีคุณลักษณะตามแนวทางที่สังคมต้องการหรือที่เรียกว่าบัณฑิตที่พึงประสงค์ (Srisa-arn, 2014) เนื่องจากตลาดแรงงานมีความคาดหวังว่าบัณฑิตต้องมีศักยภาพที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่จะรับข้อมูล ความรู้ รวมถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัยไปตลอดชีวิตการทำงาน แต่ในความเป็นจริงบัณฑิตจำนวนไม่น้อยถูกประเมินว่าใช้ความคิดน้อยลง (Chokwattana, 2009) ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเรียน หรือการกระทำใด ๆ ในชีวิตประจำวันต่างต้องใช้การคิดทั้งสิ้น นักศึกษาหรือบัณฑิตขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ทำให้ขาดกระบวนการไตร่ตรอง ขาดการยั้งคิด ขาดการพิจารณาว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำ เห็นได้จากข่าวปัญหาสังคมมากมายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ ขาดทักษะภาษา การคิดวิเคราะห์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ต้องได้รับการถ่ายทอดความรู้เพิ่มเติมในช่วงเริ่มปฏิบัติงาน (Chittmitrapap, 2010)

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 อาจารย์จึงต้องเปลี่ยนบทบาทตนเองจากผู้สอนมาเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เข้าถึงเนื้อหาความรู้ด้วยตนเองโดยการคิดและลงมือทำไม่เน้นการสอนแต่เน้นการเรียนรู้ (Teach Less, Learn More) แต่ปัจจุบันอาจารย์ยังคงเน้นความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาบรรยายให้กับนักศึกษา นักศึกษาที่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมของการรับความรู้ (Receiving Culture) โดยการได้รับความรู้จากอาจารย์ด้วยการฟัง จด และจำ การเปลี่ยนวัฒนธรรมการเรียนรู้จึงต้องเปลี่ยนที่กระบวนการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์รวมถึงวิถีคิดของนักศึกษาเสียใหม่ (Sinlarat, 2014) สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้กำหนดไว้ 5 ด้าน คือ คุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการพัฒนาให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์จึงนับเป็นเรื่องยากโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์ที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่ได้รับการศึกษาในศาสตร์การสอนมาก่อน ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้รวมทั้งวิธีการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติของสิ่งที่สอนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ (Kammanee, 2010) โดยเฉพาะแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น อาจารย์

จะต้องรู้จักออกแบบกิจกรรม เลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับสาระของรายวิชา ลักษณะของผู้เรียน จำนวนผู้เรียนที่เรียน หรือแม้กระทั่งขนาดและที่นั่งในห้องเรียน อาจารย์จะต้องรู้จักการนำเทคนิคต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้มาประยุกต์

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขนาดเล็ก ตั้งอยู่ที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวิสัยทัศน์ของสถาบันที่จะมุ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำขนาดเล็กที่จะผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติการณ์มืออาชีพ ในฐานะนักปฏิบัติการณ์ที่ดี หมายถึงบัณฑิตจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติได้โดยรู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์งานที่ทำได้ จากการลงพื้นที่เบื้องต้นพบว่า บริบทของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ในเรื่องของนักศึกษาที่รับเข้าเรียนในระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีความรู้ในระดับปานกลางและอ่อน และจากการได้พูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนแบบไม่เป็นทางการพบว่า แม้อาจารย์หลายท่านมีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมพัฒนาให้นักศึกษาเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แต่รูปแบบในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้อยู่ยังไม่สามารถส่งเสริม นักศึกษาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกสถาบันแห่งนี้ เป็นพื้นที่ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ซึ่งการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาใช้จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ของอาจารย์เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามเป้าประสงค์ของสถาบัน เนื่องจากในปี 1990 สมาคมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (Association for the Study of Higher Education, ASHE) ได้รายงานเกี่ยวกับวิธีการที่หลากหลายของการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ว่าทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจดจำผลการเรียนรู้ได้คงทนและนานกว่าการฟังซึ่งเป็นการเรียนรู้เชิงรับ (Passive Learning) เพราะการเรียนรู้เชิงรุกเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการแสวงหาความรู้ และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอนและสิ่งแวดล้อมผ่านการปฏิบัติ จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ นำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ (Bonwell & Eison, 1991) โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแทนการพัฒนาแล้วออกกระเปาะข้อบังคับหรือคำสั่งและให้ปฏิบัติตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เพราะการเข้ามาร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์บนพื้นฐาน การให้

เกียรติและเสรีภาพทางวิชาการ การร่วมกันพัฒนาจะช่วยสร้างความเข้าใจในหลักการแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เกิดตระหนักถึงการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกจะทำให้เกิดผลสูงสุดซึ่งถือว่าการพัฒนาที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในองค์กรได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

วิธีการวิจัย

ใช้กระบวนการเข้ามามีส่วนร่วมของอาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีวิธีดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอนดังนี้
ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

1.1 ศึกษาบริบท ปรัชญา นโยบายของสถาบัน โดยการวิเคราะห์เอกสาร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

1.2 ศึกษาเป้าหมายในการผลิตบัณฑิต นโยบายการส่งเสริมอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้ประชากรที่ศึกษา คือ คณบดีทั้ง 3 คณะวิชา จำนวน 3 คน โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แนวคำถามแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

1.3 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ที่อาจารย์ใช้อยู่ในปัจจุบัน ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ ความต้องการในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของอาจารย์ ประชากรที่ศึกษา คือ อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้ มีค่า IOC แต่ละข้ออยู่ระหว่าง .80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ .85 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้รับแบบสอบถามคืน 40 ชุด คิดเป็นร้อยละ 66.67

ขั้นที่ 2 พัฒนาคณาจารย์ให้มีพื้นฐานความรู้และเจตคติที่ดีก่อนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.1 ประชาสัมพันธ์และรับสมัครอาจารย์ที่จะร่วมพัฒนารูปแบบกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ที่สมัครใจเข้าร่วมจาก 8 สาขาวิชา จำนวน 14 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกจะต้องเป็นอาจารย์ที่สมัครใจและให้ความร่วมมือเข้าร่วมพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตลอดภาคการศึกษา

2.2 นัดประชุมอาจารย์ 14 คน ที่สมัครใจเข้าร่วมพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจและกำหนดข้อตกลงร่วมกันในการดำเนินการวิจัย

2.3 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการซึ่งผู้วิจัยพัฒนาโปรแกรมอบรมขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม (KAP Model) ของ Schwart (1975) เป็นการอบรมเพื่อที่จะให้อาจารย์มีพื้นฐานความรู้ รวมถึงการพัฒนาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของอาจารย์ก่อนร่วมพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยโปรแกรมอบรมได้ผ่านตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

2.4 ประเมินอาจารย์ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาอาจารย์ (Pre-Post Test) โดยประเมิน 2 ด้าน คือ (1) ความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (2) เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบความรู้และแบบวัดเจตคติวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Paired Samples t-test

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยและอาจารย์ร่วมพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

3.1 ผู้วิจัยและอาจารย์ 14 คนประชุมระดมสมอง (Brainstorming) เพื่อร่วมกันพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ คำถามในการประชุมกลุ่ม บันทึกการประชุม

3.2 นำบันทึกการประชุมกลุ่มมาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปเป็นร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่พัฒนาขึ้น

4.1 นำรูปแบบที่พัฒนาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและความเหมาะสมของขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

4.2 อาจารย์ 14 คน นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปทดลองใช้ คนละ 1 รายวิชา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน

รายวิชาที่อาจารย์เลือกใช้ในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน

4.3 จัดประชุมกลุ่ม เพื่อร่วมกันสะท้อนความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ คำถามที่ใช้ในการประชุมกลุ่ม บันทึกการประชุมกลุ่ม

4.4 ผู้วิจัยนำแบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ และบันทึกการประชุมกลุ่ม ซึ่งเป็นข้อมูลสะท้อนกลับการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ พบว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ มีเป้าหมายและนโยบายการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ เป็นนักปฏิบัติการณ์มืออาชีพ มีคุณลักษณะบัณฑิตตามที่หลักสูตรกำหนด ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ผู้บริหารให้การสนับสนุนให้อาจารย์จัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต สภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนแบบฟังบรรยายมากกว่าการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และนักศึกษาบางกลุ่มยังขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในเรื่อง ความตรงต่อเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียนของนักศึกษา สำหรับการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ พบว่า แม้ว่าจะมีเทคนิคการสอนเพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนมากขึ้น เช่น การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้เกม การได้วาที การดูคลิปวิดีโอ แต่อย่างไรก็ตามอาจารย์ยังคงใช้เทคนิคการสอนแบบบรรยายมากที่สุด เนื่องจากอาจารย์คิดว่าการบรรยายยังเป็นสิ่งที่จำเป็น อีกทั้งนักศึกษายังขาดทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดทักษะการคิดขั้นสูง สำหรับความต้องการของอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกให้กับนักศึกษา พบว่า อาจารย์มีความสนใจที่จะจัดการเรียนรู้เชิงรุกให้กับนักศึกษา เนื่องจากเห็นว่าในยุคปัจจุบันบทบาทของผู้สอนเปลี่ยนไปแต่ต้องทำร่วมกันหลายวิชาและต่อเนื่องเพื่อให้เห็นผลการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน แต่ไม่แน่ใจว่าการจัดการเรียนรู้ที่ตนเองใช้อยู่ในปัจจุบันถือว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหรือไม่ จากผลการศึกษาในชั้นที่ 1 จะเห็นว่าสภาพปัจจุบันในกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ยังไม่

ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากนัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัย และนโยบายของผู้บริหาร จึงประชาสัมพันธ์และเชิญชวนอาจารย์มาร่วมกันพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถาบัน

2. ผลการพัฒนาคณาจารย์ 14 คน ที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จัดอบรมอาจารย์ 3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งใช้เวลา 2-2.30 ชั่วโมง แล้วเว้นระยะติดตาม 1-2 สัปดาห์เพื่อที่จะให้อาจารย์มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนรู้เชิงรุก รวมถึงการพัฒนาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของอาจารย์ พบว่า อาจารย์มีคะแนนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาอาจารย์สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาอาจารย์สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและเจตคติของอาจารย์ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาอาจารย์

ด้าน	ก่อน-หลังโปรแกรม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ความรู้	ก่อน	14	4.86	1.46	-13.87	.000
	หลัง	14	7.93	1.14		
เจตคติ	ก่อน	14	2.93	.26	-14.09	.000
	หลัง	14	3.98	.38		

ผลการเตรียมคณาจารย์ที่จะมีส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพบว่า (1) อาจารย์มีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม (2) อาจารย์มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม และ (3) อาจารย์มีทักษะการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและมีทักษะการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกจากการฝึกปฏิบัติ

3. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ โดยการประชุมระดมสมองได้องค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ คือ

3.1 หลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก คือ การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ โดยอาจารย์จัดกิจกรรมอย่าง

หลากหลายให้นักศึกษาได้อ่าน ฟัง เขียน และคิดขั้นสูง

3.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้นด้วยการลงมือปฏิบัติจากกิจกรรมที่อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายผ่านการฟัง พูด อ่าน เขียน และคิดขั้นสูง

3.3 ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ มี 6 ขั้นตอน คือ (1) วิเคราะห์เนื้อหารายวิชา กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้รายคาบ (2) กระตุ้นให้นักถึงความรู้เดิม (3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยบริหารเวลาในการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรก จัดกิจกรรมในลักษณะการฟัง ให้อ่านเอง ดูสื่อภาพเสียง ดูการสาธิต (ใช้เวลา 10 นาที) ช่วงที่สอง จัดกิจกรรมเรียนรู้ให้ทำงานกลุ่มและร่วมอภิปราย ลงมือปฏิบัติจริง นำเสนอหน้าชั้นหรือสอนคนอื่น ศึกษาค้นคว้าพัฒนาได้เองโดยการทวจัยหรือโครงการ (ใช้เวลา 40 นาที) (4) ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักศึกษา (5) สรุปเนื้อหาท้ายคาบ และ (6) ประเมินผลการเรียนรู้ โดยอาจารย์ผู้สอนประเมินและนักเรียนประเมินตนเอง

3.4 ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้จากการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ คือ นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมมากขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือลักษณะการแสดงออกในคุณลักษณะที่พึงประสงค์

4. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

4.1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและความเหมาะสมของขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง .60-1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม

4.2 ผลการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปทดลองใช้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กล้าแสดงออกและมีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมมากขึ้น

4.3 ผลการประชุมกลุ่มเพื่อสะท้อนความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกควรเพิ่มการชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาทราบ เนื่องจากนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนที่ต้องมีส่วนร่วมมากขึ้น ทำให้นักศึกษาบางส่วนประเมินว่าไม่ชอบวิธีการเรียนที่อาจารย์

ให้ทำกิจกรรม อาจารย์ไม่สอนเนื้อหา หลังจากปรับปรุงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหลังจากการปรับปรุงความเหมาะสมของรูปแบบ มี 7 ขั้นตอน คือ (1) วิเคราะห์เนื้อหารายวิชา กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้รายคาบ (2) แจงวัตถุประสงค์และข้อตกลงให้นักศึกษาทราบก่อนเรียนเพื่อให้นักศึกษาให้ความร่วมมือในกิจกรรม (3) กระตุ้นให้นักถึงความรู้เดิม (4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยบริหารเวลาในการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรก จัดกิจกรรมในลักษณะการฟัง/ให้อ่านเอง/ดูสื่อภาพเสียง/ดูการสาธิต (ใช้เวลา 10 นาที) ช่วงที่สอง จัดกิจกรรมเรียนรู้ให้ทำงานกลุ่มและร่วมอภิปราย/ลงมือปฏิบัติจริง/นำเสนอหน้าชั้นหรือสอนคนอื่น/ศึกษาค้นคว้าพัฒนาได้เองโดยการทวจัยหรือโครงการ (ใช้เวลา 40 นาที) (5) ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักศึกษา (6) สรุปเนื้อหาท้ายคาบ และ (7) ประเมินผลการเรียนรู้ โดยอาจารย์ผู้สอนประเมินและนักเรียนประเมินตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ซึ่งการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มาใช้ในการพัฒนารูปแบบเนื่องจากในปี 1990 สมาคมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ได้รายงานเกี่ยวกับวิธีการที่หลากหลายของการเรียนรู้เชิงรุก ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจดจำผลการเรียนรู้ได้คงทนและนานกว่าการฟังซึ่งเป็นการเรียนรู้เชิงรับ เพราะการเรียนรู้เชิงรุก คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนผู้สอน และสิ่งแวดล้อมผ่านการปฏิบัติ จนเกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ถือเป็นจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีคุณลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน (Bonwell & Eison, 1991) ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ของอาจารย์เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามเป้าประสงค์ของสถาบัน

งานวิจัยนี้ได้เชิญชวนอาจารย์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแทนการที่ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบขึ้นแล้วอกระเทียบข้อบังคับให้อาจารย์ปฏิบัติตามรูปแบบโดยก่อนเริ่มพัฒนารูปแบบได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาอาจารย์ให้อาจารย์มีพื้นฐานความรู้ มีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้ถูกต้อง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หลักการนี้มาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของอาจารย์ทั้ง 14 คนโดยเลือกจัดกระทำโดยเปลี่ยนที่ความรู้คิด แล้วส่งผลไปเปลี่ยนที่พฤติกรรมซึ่งสอดคล้องกับหลักแห่งพฤติกรรม (Behavior Principle) กล่าวคือ ความรู้สึก (Feeling) ความรู้คิด (Cognitive) และพฤติกรรม (Behavior) มีผลซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) (Kalish, 1981) โดยแนวคิดนี้มีข้อตกลงเบื้องต้นว่าหากบุคคลมีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อแนวทางใดแล้วจะทำให้เขาปฏิบัติพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้และสอดคล้องกับแนวคิดของ (Schwart, 1975) ที่กล่าวถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย เจตพิสัยและทักษะพิสัย (Knowledge-Attitudes-Practices: KAP Model) โดยที่ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อมมีเจตคติเป็นตัวกลางทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา เมื่ออาจารย์มีความรู้ มีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก็พร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ (1) ทฤษฎีหลักการ แนวคิดของรูปแบบ (2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ และ (4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ Arends (1997) ที่กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้องประกอบด้วย 4 องค์ประกอบคือ หลักการตามทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิธีการสอนที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ และ สิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ รวมถึง Kammanee (2014) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ว่าต้องมีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบนั้น ๆ มีการอธิบายสภาพของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ มีการจัดระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบ และ มีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีสอน

และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากผลการวิจัยที่ได้ปรับปรุงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยเพิ่มการแจ้งวัตถุประสงค์และข้อตกลงให้นักศึกษาทราบ แสดงให้เห็นว่าการที่จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยความเต็มใจนั้นจะต้องอาศัยหลักการพัฒนาบุคคลที่เน้นว่า การจะให้บุคคลทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้จะต้องเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นสนใจ อยากรู้ และเห็นประโยชน์ ต้องเปลี่ยนความคิดของนักศึกษาให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ในห้องเรียน สอดคล้องกับ Pantumnawin, et al., (1988) ที่กล่าวถึงแนวทางการเปลี่ยนความคิดโดยอาศัยหลัก การพัฒนาความรู้เชิงประเมินค่าเป็นการให้ข้อความชักจูงทางด้านคุณหรือโทษของสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนเจตคติ หรือทั้งสองด้าน จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้น และเปลี่ยนความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นโดยทางอ้อม

สรุป

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ โดยให้อาจารย์เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบได้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกในวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ที่มี 4 องค์ประกอบ คือ หลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้จากการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่อาจารย์จะต้องปฏิบัติมี 7 ขั้นตอนคือ (1) วิเคราะห์เนื้อหาทฤษฎีวิชา กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ (2) แจ้งวัตถุประสงค์และข้อตกลงให้นักศึกษาทราบ (3) กระตุ้นให้นักถึงความรู้เดิม (4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใน 1 คาบเรียนบริหารเวลาออกเป็น 2 ช่วง คือ ฟัง/อ่าน/ดู ใช้เวลา 10 นาที และทำงานกลุ่ม/ลงมือปฏิบัติจริง/นำเสนอหน้าชั้นใช้เวลา 40 นาที (5) ให้ข้อมูลย้อนกลับ (6) สรุปเนื้อหา และ (7) ประเมินผลการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ที่สร้างขึ้นเป็นเพียงแนวคิดและทฤษฎีที่ผู้วิจัยและตัวแทนอาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ร่วมกันพัฒนาขึ้นเพื่อให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิทยาลัยมีความเหมาะสมมากขึ้น สถาบันควรนำ

รูปแบบที่ได้ไปศึกษาต่อ โดยการนำไปให้อาจารย์ทุกคนทดลองใช้จริง 1 ภาคการศึกษา ร่วมกับการจัดสนทนา กลุ่มโดยมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาร่วมด้วย เพื่อหาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาบันต่อไป

References

- Arends, R.I. (1997). *Classroom Instruction and Management*. New York: McGraw-Hill.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. ERIC Clearinghouse on Higher Education. Washington: George Washington University.
- Chittmitrapap, S. (2010). Transformation of Learning in the 21st Century and Teacher Professional Development. Sudaporn Luksaneeyanawin (Eds.). *Transformative Learning*. Bangkok, Office of the Higher Education Commission, Ministry of Education.
- Chokwattana, B. (2009). Graduate for Social Thailand on the World Stage. *Summary of a 7th National Conference: Development of Integrated through the Quality Development of Graduates Higher Education Network*. Office of the Higher Education Commission. June, 2009. [in Thai]
- Kalish, H.I. (1981). *From Behavior Science to Behavior Modification*. New York: McGraw-Hill.
- McGuire, W. J. (1969). The Nature of Attitudes and Attitude Change. G., Lindzey & E., Aronson (Eds.). *The Handbook of Social Psychology*. (2nd ed.), 2(5), 101-315. MA: Addison-Wesley.
- Khammanee, T. (2010). *Thailand Qualifications Framework for Higher Education Handout: Teaching Strategies*. Lecture at the Thammasart and Policy Department Conference. Office of the Royal Society. February 17, 2010. [in Thai]
- _____ (2014). *Science of Teaching Pedagogy: Knowledge to Affective Learning*. (18th ed.). Bangkok, Darnsutha Press Co., Ltd. [in Thai]
- Ministry of Education. (2003). National Education Act B.E.2542 (1999) and Amendments (Second National Education Act .B.E. 2545 (2002). Bangkok, Ministry of Education. [in Thai]
- _____ (2007). *Framework of the Second 15-Year Long Run Plan on Higher Education of Thailand (2008-2022)*. Bangkok, Office of the Higher Education Commission. [in Thai]
- Pantumnawin, D., Meekun, K., Prasertsom, R., Prapatong, S., Na-Nongkhai, S., Pullarp, S., & Billamas, J. (1988). *Developing the Quality of Work Life: Development Program to Improve Desirable Characteristics of the Civil Service*. Bangkok, Office of the Civil Service Commission. [in Thai]
- Schwartz, N. E. (1975). Nutrition knowledge, attitude, and practice of high school graduates. *Journal of the American Dietetic Association*, 66, 28-31.
- Sinlarat, P. (2014). 7 Role of Facilitator Teachers: New Teaching for Higher Education. Ongari Naiyapat (Eds.). *New Direction for Institutional Research and Higher Education Development: Institutional Research and Learning Management Process in the Future*, p.11-20. Bangkok, Association of Institutional Research and Higher Education Development. [in Thai]
- Srisa-arn, V. (2014). Education Trends of Thailand: Current and Future Teaching for Professional Teachers. Ongari Naiyapat (Eds.). *New Direction for Institutional Research and Higher Education Development: Institutional Research and Learning Management Process in the Future*, p.1-10. Bangkok, Association of Institutional Research and Higher Education Development. [in Thai]